

Златно теле конформизма

Интересантна је тенденција у свету да се поједини догађаји па и очигледни планови сматрају потпуно нереалним или потпуно немогућим јер би такви планови изазвали велике катастрофе. Често се пута говори да се светско становништво управља страхом, међутим у тим разматрањима потпуно се заобилази духовни пад нечувених размера који је у највећој мери плод безбожничког 20. века. Никакво затварање очију пред претњама глобалистичког планетарног одијума нити бежање од страха неће променити сасвим извесну светску катастрофу на коју су нас упозоравали вековима бројни светитељи. Када уосталом погледамо и у поједине моменте у историји, Господ се отворено обраћао, посебно народу јевејском, говорећи најчешће кроз пророке о томе какве невоље долазе и да је потребно дубоко преображење и покајање. А сада се запитајмо, колико је овај свет потонуо у бескрај најтежих грехова и злочина и да ли смо пред догађајима по допуштењу Господњем да би се управо макар и кроз страх привели разумевању Божјег промисла и истинском народном покајању. Дакле, сва она драматична осећања која могу пратити велике догађаје су на најдубље унутарње освешћење сваког човека и читавих народа јер је време да се обогатимо страхом Господњим. О овом времену су често свети кроз сузе и бол говорили и на ток светских догађаја неће утицати наша игнорација, затварање ушију и очију нити било какве илузије о модерним конформистичким потребама. Напротив!

Море набујале отпадије

Погледајмо бар неке околности у свету која свака за себе представља море набујале отпадије и управо је конформистичко јадно игнорисање тих несрећа и довело до страдања невиних у тако невероватном броју. Нпр. Епштајново острово и даље ради на истим неделима као и до сада, раде и друга бројна острва у механизму сатанистичког лудила у којем пати хиљаде деце. На Гугл мапи могу да се виде и лоцирају бројне гробнице, док се нама објављује вест о наводном самоубиству једног од главних коловођа овог пакла на земљи. Колико смо иначе у стању свеобухватне обмане мора се

напоменути да је и тзв. антиглобалиста Доналд Трамп често био у друштву „чувеног“ Епштајна.

На другој страни широм света се доносе закони који сада већ у форми наредбе захтевају еутаназију свих они који трпе последице од познатог здравственог третмана, чак и када су у питању малолетне особе и тренутно бројна су најтежа искушења таквих људи којима прете државни системи и приморавају на ову безумну одлуку. Све чешће од непознатих узрока смртно страдају бројни спортисти и што су ближе Олимпијске игре ових случајева је све више. Широм света је приметан пад броја новорођених, подаци су да је тај број у појединим државама најнижи у последњих 80 година.

У свету се, надаље, одвија најсуровија пљачка народних ресурса кроз корпорације од којих само једна, Блек Рок, има вредност од 16 трилиона долара што је више од друштвеног дохотка Кине, Русије и Јапана. Изворишта воде, рудна богатства, пољопривредна газдинства, државне ресурсе, па чак и људске ресурсе ове и сличне корпорације сматрају својим власништвом и то је још један од видова разарања државних суверенитета народа света. О томе сведоче француски фармери који раде 100 часова седмично већ три године не остварујући никакву добит те се због тога свака два дана деси једно самоубиство фармера. За то време ЕУ је одобрила 50 милијарди евра за рат у Украјини, док су САД одобриле 60 милијарди долара за наведени сукоб. Климатско и енергетско оружје разара животни простор читавих држава, изузетан је пример Чилеа. Због ванредне осилације температуре и пада на -45 степени Целзијуса угинуло је 600 000 животиња у Монголији као и огорман број птица у Кини и све говори о буквално глобалистичко-технократском обрачуна са природним ресурсима свуда у свету. У међувремену потребно је напоменути да се тренутно одвија распродаја деоница компанија разних индустрија које су биле у власништву и 59 милијардера и то у износима који се мере у милијардама. Да ли се већ одвија трансформација власништва према центрима моћи и да ли ови милијардери знају неке посебне рокове за економске колапсе, тек ћемо видети.

Надаље, треба поменути стратегију духовне деструкције кроз ЛГБТ агенду у оквиру које је већ у 15 држава Европе законски озваничени

истополни бракови, док се овој апостасији данашњих времена придружила и православна Грчка. У међународним организацијама се већ отворено говори о педофилији као идентитету, док се све чешће организују параде потпуно обнажених људи и тај тренд је све агресивнији и у тзв. културним догађајима као што су позоришне представе, ревије, тзв. затворени догађаји данашњих моћника, ради се о општој друштвеној катаклизми. Сурова стварност Србије огледа се и у тајној производњи дечје поронграфије и наша земља предњачи у овом апокалиптичном делу, док поклоници велеиздајничких власти комунистичком преданошћу удељују поверење онима којих би се и животиње постиделе. Све наведено упозорава да идемо по танкој линији укупног опстанка јер је конформизам којег ништа не дотиче постао ново златно теле овог крвавог доба.

Трговина поверењем

Но, пођимо и до наших простора у којем се у тзв. постизборном процесу одлично одвија процес који би могли назавати - трговина поверењем - који као метод представља један од најважнијих оруђа у контроли неког друштва. Друштво се, дакле, веома успешно држи у стању апатије када се одради топло-хладно маневрисање народним афинитетом. Та метода најпре у друштву успоставља стање креиране егзалтације у односу на појединце или организације, да би убрзо уследио потоп изневерених надања ширих слојева друштва и тако произвело потребно разочарење. Та игра се одлично спроводи и у овом тзв. изборном и постизборном процесу блокирајући и контролишући народни отпор. Али, шта бисмо могли очекивати од режије велеиздајничких избора, из вануставних процедура не произлази никакав бољитак, свеједно потребно је да нам то сазнање не буде онолико скупо колико је то окупатор планирао. Друга метода контроле друштвених кретања је контрола народног незадовољства кад се већ незадовољство излије на улице. Технологија ове врста контроле прибегава преузимању протеста или вишемесечним безциљним шетњама или лажним ескалацијама које су саме себи сврха. Бројни су примери ове контроле друштвених кретања иако компрадорско-окупатрски систем посебно прати оваква кретања, јер због разних других циљева мора прибегавати тихом попуштању. Ових дана имамо пример протеста за ослобађање троје деце из надлежности Центра за социјални рад у Новом Саду и то са судским решењем. И поред окупљеног народа са адвокатском подршком, ова

институција је у сред радног дана била затворена игноришући позиве мајке да јој се бар допусти виђење са децом. У овим условима је потребно позивати грађане на подршку посебно у часовима повратка са посла, потребна је блокада институције која најгрубље крши сва законска овлашћења, потребно је позвати и ученике школе коју деца више не похађају због бруталне интервенције ове институције и бесправног одузимања од мајке, потребно је позвати грађане на солидарност, потребно је одстојати на улици за ову мучену децу од којих најмлађе има три и по године. Овај принцип и систем отпора готово да вреди за све протесте и готово за сва окупљања. Или другим речима ако се не почнемо организовати на надстраничким основама, ако не блокирамо институције које не поштују законске оквири, ми не можемо очекивати да ће било какво питање глобалистичког насртања на народне интересе бити повољно решено. Када се на улици већ нађе више стотина хиљада грађана, једино решење је мирна блокада институција, јер ми готово да немамо ни минимум могућности да из ове уставне кризе изађемо на миран начин. У противном, алтернатива је да ће због сурових прогона грађана Србије и бруталних кршења законских оквира све једном завршити у ескалацији која ће бити разарајућа и потпуно погубна и за државу Србију и за српски народ.

Погледајмо како је само овај режим издао интересе српског народа на Косову и Метохији производећи најтежа стања економске и сваке друге угрожености потписујући укидање динара, колико је само угрожених породица и сиромашне деце, док политичке странке и покрети воде бригу о рејтинзима, коалицијама и интерним свађама не покрећући никакве активности заштите српског народа, не позивајући ни у какве протесте, не посећујући Косово и Метохију, не посећујући заточене Србе на КиМ, не комуницирајући са међународним фактором поводом ове тешке кризе. Делује да политичке странке и покрети служе да потпуно заклоне све добронамерне напоре грађана и организација у Србији, јер ето они имају тапију на јавност и активности које се свде на интервјуе у кафанама. Потпуно је јасно да ћемо морати суочити се са катастрофалним стањем у Србији, можда ће то бити због раста трошкова живота, можда ће то бити када последице здравственог третмана буду још трагичније, можда кад банке промене начин пословања, можда када стигне нова здравствена криза, само је питање – Да ли ће тада бити мирног решења ове драме

укидања државе Србије? О солидарности грађана Србије са прогњенима, о отпору према глобалистичкој немани у свим аспектима, о упорној борби за опстанак и међусобној подршци овиси да ли ћемо се претворити у плен како то предатори глобализма желе или ћемо и из ове битке изаћи још већим народом.

Свакако поменимо групу грађана која се окупља пред Скупштином у више од 1300 дана упорно сведочећи о тешком усуду наших дана.

„Историја нас није учила да окрећемо главу од болесних, гладних, уцвељених и ојађених, пружимо подршку где год можемо јер се и тако брани Србија“

Врчин, 1.3.2024.

Гордана Кангрга-Микулић, двоструки магистар електротехнике, иницијатор и организатор Сабора Унивезитетских Професора у оквиру којег сте сведоци многих излагања наших цењених професора и доктора наука петком у просторијама Ћирилице. Десетине излагања у оквиру Сабора можете погледати на сајту:

www.suprof.org